

RÅDETS AFGØRELSE 2003/170/RIA

af 27. februar 2003

om fælles benyttelse af forbindelsesofficerer udsendt af medlemsstaternes retshåndhavende myndigheder

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 30, stk. 1, litra a), b) og c), artikel 30, stk. 2, litra c), og artikel 34, stk. 2, litra c),

under henvisning til initiativ fra Kongeriget Danmark ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet (retlige og indre anliggender) vedtog på sin samling den 3. december 1998 Rådets og Kommissionens handlingsplaner ⁽³⁾ for, hvorledes Amsterdam-traktatens bestemmelser om indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed bedst kan gennemføres. Det bestemmes i punkt 48 heri, at der inden for fem år fra traktatens ikrafttræden skal træffes foranstaltninger til fremme af samarbejde og fælles initiativer inden for uddannelse, udveksling af forbindelsesofficerer, udstationering, brug af udstyr og kriminalvidenskabelig forskning.
- (2) Det Europæiske Råd godkendte på sit møde i Wien den 11. og 12. december 1998 i punkt 83 i formandskabets konklusioner Rådets og Kommissionens handlingsplan for, hvorledes Amsterdam-traktatens bestemmelser om indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed bedst kan gennemføres, og opfordrede i punkt 89 til en styrkelse af indsatsen til bekæmpelse af international organiseret kriminalitet på baggrund af de nye muligheder, som traktaten havde åbnet.
- (3) Det Europæiske Råd opfordrede på sit møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999 Rådet og Kommissionen til i tæt samarbejde med Europa-Parlamentet at fremme en fuldstændig og øjeblikkelig gennemførelse af Amsterdam-traktaten på grundlag af den handlingsplan, der var blevet vedtaget af Rådet (retlige og indre anliggender) den 3. december 1998 og godkendt på Det Europæiske Råds møde i Wien den 11. og 12. december 1998, og de politiske retningslinjer og konkrete mål for uddybning af politisamarbejdet med henblik på at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet, der blev opnået enighed om i Tammerfors.

- (4) Det Europæiske Råd opfordrede på sit møde i Helsingfors den 10. og 11. december 1999 Den Europæiske Union til at intensivere sine bestræbelser på internationalt plan ved at intensivere samarbejdet med tredjelande om begrænsning af efterspørgslen efter og udbuddet af narkotika samt om retlige og indre anliggender. Det Europæiske Råd bemærkede samtidig, at der vil være behov for en samlet indsats fra alle relevante myndigheder med en særlig rolle til Europol.
- (5) Det Europæiske Råd bekræftede på sit møde i Laeken den 14. og 15. december 2001, i punkt 37 i formandskabets konklusioner, de retningslinjer og mål, der var blevet fastlagt i Tammerfors, og noterede sig samtidig, at der er brug for nye impulser og rettesnore for at indhente forsinkelserne på visse områder.
- (6) Rådet vedtog den 14. oktober 1996 fælles aktion 96/602/RIA vedrørende indførelse af en fælles referenceramme for medlemsstaternes initiativer med hensyn til forbindelsesofficerer ⁽⁴⁾.
- (7) I lyset af erfaringerne vedrørende anvendelsen af den fælles aktion og i lyset af Amsterdam-traktatens bestemmelser om bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet er der behov for en styrkelse og en videreudvikling af samarbejdet mellem medlemsstaterne om udsendelse af forbindelsesofficerer til tredjelande og internationale organisationer og om disses arbejdsopgaver.
- (8) Europol skal, i det omfang det er hensigtsmæssigt for at gennemføre de opgaver, der er fastsat i Europol-konventionen ⁽⁵⁾, oprette og opretholde samarbejdsforbindelser med tredjelande og internationale organisationer.
- (9) Europol har oprettet og vil løbende oprette og opretholde samarbejdsforbindelser med en lang række tredjelande og internationale organisationer.
- (10) Der er behov for at give Europol den nødvendige støtte og muligheder for effektivt at fungere som omdrejningspunktet for det europæiske politisamarbejde. Det Europæiske Råd har fremhævet, at Europol spiller en central rolle i samarbejdet mellem medlemsstaternes myndigheder om efterforskning af grænseoverskridende kriminalitet ved at understøtte forebyggelse, analyse og efterforskning af kriminalitet på EU-plan.

⁽¹⁾ EFT C 176 af 24.7.2002, s. 8.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 20.11.2002 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EFT C 19 af 23.1.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 268 af 19.10.1996, s. 2.

⁽⁵⁾ EFT C 316 af 27.11.1995, s. 2.

- (11) Der er et behov for, at Europol får mulighed for i et vist omfang at benytte medlemsstaternes forbindelsesofficerer i tredjelande for derigennem at styrke Europolis operative støttfunktion i forhold til de nationale politimyndigheder.
- (12) Medlemsstaterne anerkender, at der i stor udstrækning allerede finder samarbejde sted mellem forbindelsesofficerer, som medlemsstaterne har udsendt til tredjelande og internationale organisationer med henblik på deres nationale behov. Der er imidlertid behov for at styrke dele af samarbejdet mellem medlemsstaternes forbindelsesofficerer for derved at udnytte medlemsstaternes ressourcer bedst muligt.
- (13) Der er behov for at styrke samarbejdet mellem medlemsstaterne på dette område for derved at lette udvekslingen af oplysninger med henblik på bekæmpelse af grov grænseoverskridende kriminalitet.
- (14) Medlemsstaterne tillægger samarbejdet om bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet særlig stor betydning, idet de finder, at en styrkelse af samarbejdet om udveksling af oplysninger vil styrke de nationale myndigheders muligheder for effektivt at bekæmpe kriminalitet. Medlemsstaterne finder i den forbindelse, at Europol bør spille en central rolle.
- (15) Formålet med denne afgørelse er at regulere spørgsmål vedrørende bekæmpelse af grov grænseoverskridende kriminalitet.
- (16) De bestemmelser i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen«), der vedrører fælles benyttelse af forbindelsesofficerer, bør videreudvikles med henblik på en styrkelse af samarbejdet mellem medlemsstaterne om bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet.
- (17) For så vidt angår Island og Norge er denne afgørelse med undtagelse af artikel 8 en videreudvikling af bestemmelserne i Schengen-reglerne i overensstemmelse med den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om sidstnævntes associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne⁽²⁾, der falder ind under artikel 1, litra H, i Rådets afgørelse 1999/437/EF om visse gennemførelsesbestemmelser til nævnte aftale⁽³⁾.
- (18) Det Forenede Kongerige deltager i denne afgørelse i overensstemmelse med artikel 5 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union, der er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og artikel 8, stk. 2, i Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne⁽⁴⁾.
- (19) Irland deltager i denne afgørelse i henhold til artikel 5 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union, der er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og artikel 6, stk. 2, i Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne⁽⁵⁾.
- (20) Fælles aktion 96/602/RIA og bestemmelsen i artikel 47, stk. 4, i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen bør derfor ophæves —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Definition

1. Ved »forbindelsesofficer« forstår i denne afgørelse en repræsentant for en af medlemsstaterne, som en retshåndhævende myndighed udsender til et eller flere tredjelande eller til internationale organisationer i udlandet for i de pågældende lande eller internationale organisationer at etablere og opretholde kontakt med myndighederne med henblik på at bidrage til forebyggelse og opklaring af strafbare handlinger.

2. Denne afgørelse foregriber ikke de opgaver, som medlemsstaternes forbindelsesofficerer udfører inden for rammerne af deres beføjelser og i overensstemmelse med national ret, nationale behov og eventuelle mere gunstige aftaler med værtsstaten eller den internationale organisation.

Artikel 2

Forbindelsesofficerernes opgaver

1. Hver medlemsstat skal sørge for, at deres forbindelsesofficerer etablerer og opretholder direkte kontakt med kompetente myndigheder i værtsstaten eller den internationale organisation med henblik på at fremme og fremskynde indsamling og udveksling af oplysninger.

⁽¹⁾ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19.

⁽²⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽³⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

⁽⁴⁾ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

⁽⁵⁾ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

2. Hver medlemsstats forbindelsesofficer bidrager desuden til indsamling og udveksling af oplysninger, som kan være nyttige med henblik på bekæmpelse af grov grænseoverskridende kriminalitet, herunder oplysninger, som fremmer kendskabet til retssystemerne og operative metoder, der kan anvendes i de pågældende lande eller internationale organisationer.

3. Forbindelsesofficerer skal udføre deres opgaver inden for deres ansvarsområde og i henhold til de bestemmelser, herunder bestemmelserne om beskyttelse af personoplysninger, der er fastsat i national ret og i eventuelle aftaler med værtsstaten eller den internationale organisation.

Artikel 3

Underretning om udsendelse af forbindelsesofficerer

1. Medlemsstaterne orienterer hinanden om deres planer om udstationering af forbindelsesofficerer i tredjelande og internationale organisationer, og de underretter hver år Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union Generalsekretariatet for Rådet om udsendelsen af forbindelsesofficerer, herunder om deres pligter og eventuelle samarbejdsaftaler mellem medlemsstaterne om udsendelse af forbindelsesofficerer.

2. Generalsekretariatet udarbejder hvert år en oversigt, som sendes til medlemsstaterne og Europol, om medlemsstaternes udsendelse af forbindelsesofficerer, herunder om disses opgaver og eventuelle samarbejdsaftaler mellem medlemsstaterne om udsendelse af forbindelsesofficerer.

Artikel 4

Netværket af forbindelsesofficerer i tredjelande

1. Medlemsstaterne sørger for, at deres forbindelsesofficerer, der er udsendt til samme tredjeland eller internationale organisationer, mødes regelmæssigt, eller når det er nødvendigt, med henblik på udveksling af relevante oplysninger. Den medlemsstat, der varetager formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union, sørger for, at dens forbindelsesofficer tager initiativ til afholdelse af sådanne møder. Hvis den medlemsstat, der varetager formandskabet, ikke er repræsenteret i det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation, tager repræsentanten for det kommende eller det efterfølgende formandskab initiativ til at afholde mødet. Kommissionen og Europol indbydes til møderne, når det er hensigtsmæssigt.

2. Medlemsstaterne sørger for, at deres forbindelsesofficerer, der er udsendt til samme tredjeland eller internationale organisationer, yder hinanden bistand i forbindelse med kontakter til værtslandets myndigheder. Når det er relevant, kan medlemsstaterne aftale, at deres forbindelsesofficerer fordeler opgaverne imellem sig.

3. Medlemsstaterne kan bilateralt eller multilateralt aftale, at forbindelsesofficerer, der er udsendt af en medlemsstat til et tredjeland eller en international organisation, tillige varetager en eller flere andre medlemsstaters interesser.

Artikel 5

Samarbejde mellem medlemsstaterne om udveksling af oplysninger via forbindelsesofficerer i tredjelande

1. Medlemsstaterne sørger for, at deres forbindelsesofficerer i tredjelande og internationale organisationer i overensstemmelse med national ret og relevante internationale instrumenter og i overensstemmelse med de gældende bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger meddeler deres respektive nationale myndigheder oplysninger vedrørende grove kriminelle trusler mod andre medlemsstater, der ikke er repræsenteret ved egne forbindelsesofficerer i det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation. De nationale myndigheder vurderer i overensstemmelse med national ret og afhængigt af, hvor alvorlig truslen er, om de berørte medlemsstater skal underrettes herom.

2. Medlemsstaternes forbindelsesofficerer i tredjelande og internationale organisationer kan i overensstemmelse med national ret og relevante internationale instrumenter og i overensstemmelse med de gældende bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger meddele oplysninger vedrørende grove kriminelle trusler mod andre medlemsstater direkte til den pågældende medlemsstats egne forbindelsesofficerer, hvis denne er repræsenteret i det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation.

3. I overensstemmelse med national ret og relevante internationale instrumenter kan medlemsstater, som ikke har forbindelsesofficerer i et tredjeland eller en international organisation, rette henvendelse til en anden medlemsstat, som har forbindelsesofficerer i det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation, med henblik på udveksling af relevante oplysninger.

4. Medlemsstaterne behandler en anmodning som omhandlet i stk. 3 i overensstemmelse med deres respektive nationale ret og relevante internationale instrumenter og meddeler hurtigst muligt, om en sådan anmodning kan imødekommes.

5. Hver medlemsstat kan give sit samtykke til, at oplysninger udveksles direkte mellem forbindelsesofficerer i tredjelande og internationale organisationer og andre medlemsstaters myndigheder i overensstemmelse med de gældende bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger.

6. Udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i stk. 1 og 2, må ikke forhindre forbindelsesofficererne i at udføre deres egentlige pligter.

*Artikel 6***Fælles seminarer for forbindelsesofficerer**

1. For at forbedre samarbejdet mellem forbindelsesofficerer i et eller flere tredjelande og en eller flere internationale organisationer kan medlemsstaterne, hvis der er særlige behov for viden om og indsats i de pågældende tredjelande og internationale organisationer, afholde fælles seminarer vedrørende kriminalitetsudviklingen og de mest effektive metoder til bekæmpelse af grov grænseoverskridende kriminalitet under behørig hensyntagen til gældende EU-ret. Kommissionen og Europol indbydes til at deltage i sådanne seminarer.
2. Deltagelse i de seminarer, der er omhandlet i stk. 1, må ikke forhindre forbindelsesofficererne i at udføre deres egentlige pligter.

*Artikel 7***Kompetente nationale myndigheder**

1. Medlemsstaterne udpeger kontaktpunkter i deres kompetente myndigheder med henblik på at lette de opgaver, der er omhandlet i denne afgørelse, og sikrer, at de nationale kontaktpunkter kan udføre deres opgaver effektivt og hurtigt.
2. Hver medlemsstat giver Generalsekretariatet skriftlige oplysninger om sine kontaktpunkter i de kompetente myndigheder samt senere ændringer i medfør af denne afgørelse. Generalsekretariatet lader oplysningerne offentliggøre i *Den Europæiske Unions Tidende*.
3. Denne afgørelse gælder med forbehold af eksisterende nationale bestemmelser, herunder især kompetencefordelingen mellem de forskellige myndigheder og tjenester i de berørte medlemsstater.

*Artikel 8***Europol**

1. Hver medlemsstat letter, i overensstemmelse med national ret og Europol-konventionen, behandlingen af anmodninger fra Europol om oplysninger fra medlemsstaternes forbindelsesofficerer i tredjelande eller internationale organisationer, hvor Europol ikke er repræsenteret. Europols anmodninger skal rettes til medlemsstaternes nationale enheder, der i overens-

stemmelse med national ret og Europol-konventionen tager stilling til anmodningen. Videregivelse af oplysninger fra medlemsstaternes forbindelsesofficerer i tredjelande eller internationale organisationer til Europol sker i overensstemmelse med national ret og Europol-konventionen.

2. I forbindelse med tilrettelæggelsen af medlemsstaternes forbindelsesofficerers pligter tager medlemsstaterne, når det skønnes hensigtsmæssigt, hensyn til de opgaver, der i henhold til Europol-konventionen udføres af Europol.

*Artikel 9***Anvendelse for så vidt angår Gibraltar**

Denne afgørelse finder anvendelse på Gibraltar.

*Artikel 10***Evaluering**

Rådet evaluerer gennemførelsen af denne afgørelse senest to år efter vedtagelsen.

*Artikel 11***Ophævelse**

1. Fælles aktion 96/602/RIA ophæves.
2. Artikel 47, stk. 4, i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen ophæves.

*Artikel 12***Ikrafttræden**

Denne afgørelse træder i kraft fjorten dage efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2003.

På Rådets vegne
M. CHRISOCHOÏDIS
Formand